IX. IDEM Exonen. Epiſcopo. [c. an. 1180. *Româ in Angliam.*]

Homicidium caſuale non imputatur ei qui non fuit in culpa.

k *Cap.* 10. *eod. tit. in* 1. *Compil.*

LAtor [k] præſentium P. Clericus nobis propoſuit, quòd cùm quadam die caſu, cum quodam Clerico luderet, contigit quòd ille projecit iſtum ad terram, cujus cultellus, quem ad latus ſuum habebat, in alterum incidit, & fortuito caſu occubuit vulneratus. Ideóque mandamus, quatenus ſi ita res ſe habuit, & alia juſta cauſa non impedit, prædictum P. liberè permittas ad ſacros Ordines promoveri.

l Vebeia. *al.* Nebia.

X. IDEM Abbati Sancti Benedicti de Vebia [l 5]. [c. an. 1180. *Romæ.*]

Is, ex cujus opera illicita ſequitur homicidium, irregularis efficitur.

m *Cap.* 11. *eod. tit. in* 1. *Compil.* & poſt Conc. Later. *p.* 50. *c.* 27.

SUſcepimus [m 6] literas tuas, per quas cognovimus quòd cùm lator præſentium in cuſtodia cujuſdam domûs cum altero fratre maneret, ingredientes de nocte quidam latrones ad eos, turpiter ipſos in perſonis affligere, & denudare veſtimentis propriis præſumpſerunt: in quos iſti reſumptis viribus inſurgentes, ligaverunt illos, & detinere uſque ad notitiam Capituli voluerunt. Cùm autem iſte rem ad tuam audientiam perlaturus, ligatos eos in fratris cuſtodia dimiſiſſet, & fures ſe ſolvere niterentur; frater illos, ne ipſe ab eis interimeretur, occidit. Verùm [n] quoniam expediebat potiùs poſt tunicam relinquere pallium, & rerum ſuſtinere jacturam, quàm pro conſervandis vilibus rebus & tranſitoriis tam acriter in alios exardeſcere; abſtineat iſte humiliter ab altaris miniſterio, & uterque peccatum ſuum ad arbitrium tuum ſtudeat expiare: conſtat enim eos contra manſuetudinem Eccleſiaſticam ex utriuſque ope interemptos.

n Ex hoc §. colligitur apertè, non licere Clericis occidere Latrones pro rebus conſervandis, vide Jaſ. *in l. ut vim. ff. de juſt. & jur.*

¶ PITH. [5] *Vebia.*] *De Verbena, Ubeia, Nobia.* [6] *Suſcepimus, &c.*] Hildebert. *epiſt.* 164.

XI. IDEM Lucen. [7] Epiſcopo. [c. an. 1180. *Româ in Hiſpaniam.*]

Dans cauſam homicidio, irregularis eſt.

o *Cap.* 12. *eod. tit. in* 1. *Compil.*

DE cetero [o 8] noveris quòd Diaconus, qui homicidio cauſam dediſſe videtur, non videtur ad Sacerdotium promovendus.

¶ PITH. [7] *Lucen.*] *Lund.* [8] *De cetero, &c.*] Pars eſt Capitis Conſuluit.

XII. CLEMENS III. [c. an. 1190. *Romæ.*]

Homicidium caſuale imputatur ei qui dedit operam rei licitæ, ſi non adhibuit diligentiam quam debuit.

p *Cap.* 1. *eod. tit. in* 1. *Compil.*

AD audientiam [p] Apoſtolatûs noſtri pervenit, quòd cùm quidam Presbyter volens corrigere quendam de familia ſua, cingulo, quo cingi ſolebat, ipſum verberare tentaret; contigit quòd cultellus de vagina, quæ cingulo adhærebat, elapſus, eum in dorſo aliquantulùm vulneravit. Poſtmodum verò cùm ille vulneratus aliquandiu vixiſſet, & convaluiſſet à vulnere, alia [q] graviori, ut dicitur, infirmitate percuſſus, viam eſt univerſæ carnis ingreſſus. Quia verò utrùm occaſione vulneris deceſſiſſet, dubium habetur; tuæ diſcretioni duximus reſpondendum, quòd cùm in dubiis ſemitam debeamus eligere tutiorem, te convenit injungere Presbytero memorato, ut in ſacris Ordinibus non miniſtret, & eidem injunctâ pœnitentiâ congruenti, ſibi poteris concedere, ut minoribus Ordinibus ſit contentus. Si verò ille ex alia infirmitate obierit, poterit, ſicut erat ſolitus, divina officia miniſtrare.

q *Dictio*, alia, *deeſt in antiquioribus exemplarib. & in vet. Compil.*

XIII. INNOCENTIUS III. Epiſcopo [r] Lingon. [9] [c. an. 1213. *Româ in Galliam.*]

r Lugonenſ. *al.* Lugdunenſ.

Homicidium caſuale non imputatur ei qui dedit operam rei licitæ, nec fuit in culpa.

ſ *C.* 1. *eod. tit. in* 1. *Compil.*

DIlectus filius A. [ſ] Capellanus propoſuit, quòd cùm quâdam corporis moleſtiâ gravaretur, ut comedendi appetitum aliquantulùm excitaret, equum, quem nutriebat, aſcendit; qui cùm benè non pareret habenis, ſed præter ſeſſoris arbitrium ſaltibus laſciviret; ipſe, ut ejus refrenaret impetum, freno vim intulit, equúmque calcaribus ſtimulavit: cúmque fracto freno equus proprio arbitrio relictus curreret feſtinanter, quædam mulier veniens ex obliquo, infantulum bajulans obviavit; in quam equus irruens, procul abjecto ſeſſore, puerum prædictum oppreſſit. Ideóque mandamus, quatenus ſi eſt ita, cùm idem Capellanus nec voluntate nec actu homicidium perpetravit, nec dedit operam illicitæ rei, non impedias quominus Divina poſſit Officia celebrare.

¶ PITH. [9] *Lingon.*] *Lundonenſi.*

t Meren. *al.* Aneten.

XIV. IDEM Meten. [t] Epiſcopo. [c. an. 1213. *Româ in Germaniam.*]

Summatur ut ſuprà cap. proxi.

u *Cap.* 2. *eod. tit. in* III. *Compil.*

EX literis [u] tuæ Fraternitatis accepimus, quòd cùm H. Presbyter fœnum vellet de curru deponere, perticam ſuperiùs alligatam projecit in terram: & cùm fœno inſiſteret deponendo, quidam puerum quendam juxta currum reperit ſemivivum, in quo præter modicum livoris in fronte nihil inveniri potuit læſionis. Nos autem ab eodem quæſivimus Sacerdote, ſi priùs quàm jaceret perticam, circumſpexit [x] ſolicitè an aliquis eſſet circa currum, qui quòd diligenter circumſpexit, aſſeruit; ſed quòd vidiſſet aliquem, denegavit. Ad te igitur remittentes eundem, mandamus, quatenus ſi res ita ſe habet, niſi circa eundem grave ſcandalum ſit exortum, vel tantâ laboret infamiâ, quòd deficiente accuſatore, oportet eidem Canonicam purgationem indici, ipſum liberè permittas exequi officium Sacerdotis.

x circumſpexiſſet.

XV. IDEM Biſuntinen. Archiepiſcopo. [c. an. 1213. *Româ in Germaniam.*]

Summatur etiam ut ſuprà eod. cap. Dilectus.

y *Cap.* 3. *eod. tit. in* III. *Compil.*

EX literis [y] tuæ Fraternitatis accepimus, quòd quidam Monachus ad deponendam de campanili campanam ſubſerviens, quia quoddam lignum corruit ipſo movente, quendam puerum oppreſſit & occidit. Quocirca mandamus, quatenus ſi Monachus ipſe rem neceſſariam agebat & utilem, & in loco, per quem aliquem tranſire non crederet, vel ibidem exiſtere, vel etiam illuc de conſuetudine venire quando lignum dignoſcitur moviſſe, ſatis poterit, præſertim in Monaſterio, ad altiores Ordines promoveri.

XVI. IDEM Epiſcopo Paduano. [c. an. 1213. *Româ in Lombardiam.*]

Summatur ut ſuprà eod. cap. Dilectus.

z *Cap.* 4. *eod. tit. in* III. *Compil.* Vide citatos *in c. Dilectus, ſup. eod. tit.*

SIgnificaſti nobis [z], quòd cùm F. Clericus equitaret, equus, cui inſidebat, tam ſe, quàm ipſum projecit in aquam: unde Clericus ipſum graviter calcaribus ſtimulavit. equus verò cùm exiſteret buccâ durus, præter voluntatem ſeſſoris raptus in curſum, quandam mulierem obviam habuit, quam ex improviſo pedibus interfecit. Cúmque nos ab eodem Clerico feciſſemus inquiri, utrùm equi vitium priùs ſciviſſet, illud aſſeruit ſe ignoraſſe. Ideóque mandamur, quatenus ſi ita eſt, ad cautelam injungas eidem pœnitentiam competentem, quâ peractâ, non impedias quominus in ſuſceptis miniſtret Ordinibus, & ad majores valeat promoveri.

XVII. IDEM [10]. [c. an. 1213. *Romæ.*]

Non cenſetur homicida is quo prohibente, & cauſam non dante, à conſanguineis homicidium committitur.

a *Cap.* 1. *eod. tit. in* IV. *Compil.*
b Rigulo.

PEtrus Diaconus [a] & Monachus Sancti Joannis de Puna [11], ſua nobis inſinuatione monſtravit, quòd ipſum quondam ſeculari habitu in Eccleſia de Rigelo [b] beneficium obtinentem, Abbas illius Eccleſiæ eodem beneficio ſpoliaſſet: cognati & amici ejus irati plurimùm & commoti, nocte quadam in domo Diaconi convenerunt, & cœnâ factâ, dicebant quòd vindictam volebant ſumere de Abbate. Inhibiti autem expreſſè ab eodem Diacono ne Abbatem occiderent, aut aliquid ſibi facerent unde Ordinis ſui diſcrimen incurrerent, & animæ detrimentum; nihilominus irruerunt in eum, & plagis impoſitis abierunt ſemivivo relicto, qui poſt dies aliquot [c] expiravit: [*Et infrà α.*] Quocirca mandamus, quatenus ſi præmiſſa noveris veritate ſubnixa, ſæpedicto Diacono, non ſolùm in Diaconatûs officio miniſtrare, ſed etiam ad Ordinem Presbyteratûs aſcendere, ſi aliud Canonicum non obſtiterit, liberam concedas auctoritate Apoſtolica facultatem, præſertim ſi ſuper hoc non fuerit reſperſus infamiâ, cùm ei non debeat imputari, quod contra prohibitionem ejus expreſſam, eo cauſam vel occaſionem non dante, auſu ſacrilego fuit ab ipſius conſanguineis attentatum.

c aliquos.

[α *Ab illo autem tempore uſque hodie prædictus Diaconus de hoc quod contigerat, triſtis effectus, ab adminiſtratione ceſſavit, & nondum expleto biennio, habitum induit Monachalem. Unde à nobis ſuppliciter petiit edoceri, utrùm poſſet in officio Diaconi miniſtrare; & ſi hoc ei liceat, an poſſet promoveri ad majorem Ordinem. Licèt autem ſi præmiſſis veritas ſuffragatur, præfatus Diaconus ſuper Abbatis intuitu, non videretur eſſe culpabilis; quia tamen bonarum mentium eſt, ibi culpas agnoſcere, ubi culpa non eſt; quòd ab adminiſtratione officii, propriâ voluntate ſe ſuſpendit, vel habitum induit Regularem, ſibi non ad peccatum aſcribimus, ſed ad meritum reputamus.*]

¶ PITH. [10] *Idem.*] *Oſcenſi & Tiraſonenſi Epiſcopis.* [11] *Joannes de Puna.*] *de Pinna*, vel *de Pina*, Ordinis S. Benedicti, Diœceſis Oſcenſis. Extat integra *pag.* 197. *Epiſt. Innoc.*

XVIII. IDEM Abbati Sanctæ Trinitatis de Metdemberg. [d 12] [c. an. 1214. *Romæ.*]

d Mald. *al.* Maldeon. *al.* Malebroan.

Irregularis cenſetur qui alium lethaliter percuſſit, licèt ab aliis fuerit extinctus. Idem ſi apparet an lethaliter, ſi etiam percuſſus ab aliis obiit, & non apparet ex cujus vulnere deceſſerit. Idem eſt ſi percuſſerit non lethaliter, ſi animum occidendi habuit, & ex aliorum vulneribus percuſſus, expiravit. Hoc dicit notabiliter. Abbas.

e *C.* 2. *eod. tit. in* IV. *Compil.* Covarruv. *in Clem. Si furioſus. de homicid. in* 2. *p. relect.* 2.

SIgnificaſti [e] nobis, quòd cùm quidam maleficus ingreſſus Eccleſiam, Euchariſtiam cum altarium ornamentis & libris Eccleſiaſticis extra Eccleſiam aſportaſſet: L. Presbyter Eccleſiæ Canonicus Regularis præfatum iniquitatis filium, foſſorio arrepto percuſſit; ſed ſi ad mortem fuit ictus hujuſmodi, tu & ipſe penitùs ignoratis: quem Parœciani Eccleſiæ videntes

ornamenta Eccleſiæ aſportantem, abreptis gladiis & fuſtibus in eodem loco protinùs occiderunt: [*Et infrà α.*] Nos in præmiſſo caſu credimus diſtinguendum, utrùm conſtare poſſit quòd præfatus Sacerdos non inflixit [f] percuſſionem lethalem, de qua ſi aliorum non fuiſſent vulnera ſubſecuta, percuſſus minimè interiiſſet, & ſi percuſſor voluntatem non habuerit occidendi, neque ipſius ſtudio, conſilio vel mandato proceſſerint alii contra illum. Et quidem ſi hoc ita ſe habet (quod forſan ex eo poſſet oſtendi, ſi certa apparuiſſet percuſſio, ab eodem inflicta tam modica & tam levis, in ea parte corporis, in qua quis de levi percuti non ſolet ad mortem, ut peritorum judicio Medicorum talis percuſſio aſſereretur non fuiſſe lethalis) cùm de ceteris credendum ſit ipſi, qui non accuſatur vel denunciatur ab aliquo, ſed per ſeipſum conſilium appetit ſalutare, poſt pœnitentiam ad cautelam injunctam, in Sacerdotali poterit officio miniſtrare, maximè Religionis accedente favore, cùm ſit Canonicus Regularis, & ſine omni ſcandalo poſſit Sacerdotale officium celebrare. Quòd ſi diſcerni non poſſit, ex cujus ictu [g] percuſſus interiit, in hoc dubio tanquam homicida debet haberi Sacerdos: & ſi fortè homicida non ſit, à Sacerdotali officio abſtinere debet; cùm in hoc caſu ceſſare ſit tutius, quàm temerè celebrare, pro eo quòd in altero nullum, in reliquo verò magnum periculum timeatur: [*Et infrà β.*] Si verò, quemadmodum perhibetur, Sacerdos iſte priùs ab illo percuſſus ſacrilego, mox eum cum ligone in capite repercuſſit, quamvis vim vi repellere omnes leges & omnia jura permittant: quia tamen id debet fieri cum moderamine inculpatæ tutelæ, non ad ſumendam vindictam, ſed ad injuriam propulſandam; non videtur idem Sacerdos à pœna homicidii penitùs excuſari, tum ratione inſtrumenti, cum quo ipſe [h] percuſſit, quod cùm grave ſit, non ſolet levem plagam inferre; tum ratione partis, in qua fuit ille percuſſus, in qua de modico ictu quis lethaliter ſolet lædi.

verſ. Sed primo hac eadem ratione. & Anto. Gomezius *to.* 3. *Var. Reſolu. de Homic. nume.* 36. Conc. Trid. *ſeſſ.* 14. *de Reform. cap.* 7.
f inflixerit.
g Vide Jul. Clarum 5. *ſent.* §. *Homicidium. verſ. Alia etiam eſt defenſio.*
h ipſum.

[α *Præfatus verò L. de ſua ſalute præcogitans evoluto anno ſub titulo confeſſionis tibi rei ordinem revelavit, pro quo nobis humiliter ſupplicaſti, ut cum eo miſericorditer agere dignaremur. Licèt autem contineatur in cautione* [13] *quòd ſi quatuor homines aut duo vel etiam plures contra unum hominem rixati fuerint, & ab his mortuus fuerit vulneratus, quicumque illorum illi plagam impoſuerit, homicida ſecundùm inſtituta Canonum judicetur. quod tamen in alio Canone dicitur de Presbytero, qui Diaconum equitantem percuſſit, & ipſe cadens ex equo cervice fracta interiit, quòd ſi non ad mortem percuſſus eſt incautè agente Presbytero, competens pœnitentia eſt indicenda, ita quòd aliquanto tempore à Miſſarum ſolemniis denuò ad Sacerdotale officium revertatur. Quòd ſi veraciter qualicumque percuſſione Presbyteri mortuus eſt Diaconus, nulla ratione more Sacerdotis permittendus eſt miniſtrare, etſi voluntatem non habuerit occidendi.*]

[β *Utrùm autem de his ſimile ſit ſentiendum, quorum unus, ſed quis, omnino neſcitur, homicidium perpetravit, ſi forſan ad ſacros Ordines recipiendos præſentetur, utrùm omnes ſint pariter reprehendendi, cùm diſcerni non poſſit qui debeant culpabiles judicari, diligens inveſtigator advertat, quamvis hic caſus ſit ab illo valdè diverſus.*]

¶ PITH. [12] *De Metdemberg.*] *Maleleon. Maleborn.* vel *de Mileto*, Ordinis S. Benedicti, Militenſ. Diœceſ. [13] *In cautione.*] *in Canone.*

i *In C. Barbat.* Idem Epiſcopo Placen.

XIX. IDEM [i]. [c. an. 1214. *Romæ.*]

Religioſus Chirurgiam exercens, ſi ex ea mors ſequitur, irregularis eſt, etiamſi ſit peritus & diligens, & hoc fecerit cauſâ pietatis: ſed cum eo poſt ſatisfactionem miſericorditer diſpenſari poteſt. Hoc dicit uſque ad §. Ad ultimum.

k *Cap.* 3. *eod. tit. in* IV. *Compil.*

TUa nos [k] duxit Fraternitas conſulendos: *Et infrà.* Quæſiviſti quid ſit de quodam Monacho ſentiendum, qui credens ſe quandam mulierem à gutturis tumore curare, ut Chirurgicus cum ferro tumorem illum aperuit, & cùm tumor aliquantulùm reſediſſet, ipſe mulieri præcepit, ne ſe vento exponeret ullo modo, ne fortè ventus ſubintrans gutturis apertionem, ſibi cauſam mortis inferret: ſed mulier, ejus mandato contempto, dum meſſes colligeret, vento ſe expoſuit incautè, & ſic per apertionem gutturis ſanguis multus effluxit, & mulier diem ultimum ſic finivit: utrùm videlicet cùm prædictus Monachus ſit Sacerdos, liceat ei Sacerdotale officium exercere? Nos igitur Fraternitati tuæ reſpondemus, quòd licèt ipſe Monachus multùm [l] deliquerit, officium alienum uſurpando, quod ſibi minimè congruebat: ſi tamen causâ pietatis & non cupiditatis id egerit, & peritus erat in exercitio Chirurgiæ, omnémque ſtuduit, quam debuit diligentiam adhibere, non eſt ex eo, quod per culpam mulieris contra conſilium ejus accidit, adeò reprobandus, quòd non poſt ſatisfactionem condignam cum eo miſericorditer agi poſſit, ut divina valeat celebrare: alioqui [m] interdicenda eſt ei Sacerdotalis Ordinis executio de rigore.

l *Dictio*, multùm, *deeſt in manuſcr. exemplarib.*
m alioquin interdicta eſt.

Qui Judici ſeculari dedit interſignia furis, à quo fuit vulneratus, irregularis non eſt, licèt ille poſtmodum occidatur. Abbas Siculus.

§. 1. Ad ultimum fuit ex parte tua propoſitum, quòd quidam Scholaris metuens ne latrones in hoſpitio ſuo eſſent, de ſtrato conſurgens, reperit ibi furem, qui non ſolùm ipſum Scholarem proſtravit ad terram, ſed penè ad mortem vulneravit eundem: [*Et infrà α.*] Manè itaque Scholares latronem quæſiverunt eundem, quem vulneratum, inventum, poteſtati Vincentiæ [n] tradiderunt: coram quo conſtanter negavit quòd præmiſſa minimè perpetravit: unde præfata poteſtas ad eundem Scholarem nuncios deſtinavit, ut exponeret ſi qua ſciret de fure prædicto, vel traderet interſignia [o], qui cultrum, quem ipſi latroni abſtulerat, & ſotulares ab eodem in ipſius domo dimiſſos, quos abſtraxerat, ne pedum ſtrepitus audiretur, nunciis tradidit memoratis, ſuper eodem facto ſe nihil ampliùs intromittens. Poteſtas igitur receptis talibus interſigniis, latronem ipſum apparitoribus ſuis tradidit puniendum; qui ſibi amputaverunt virilia, & oculos eruerunt: latro verò irâ & dolore commotus, nec potum ſumpſit, nec cibum: & ſic de medio eſt ſublatus. Unde per noſtrum oraculum poſtulas edoceri, utrùm præfatus Scholaris, ad ſacros valeat Ordines promoveri? Nos igitur, inqui. tuæ reſpondemus, quòd ſi præfatus Scholaris dignis meritis adjuvatur, propter præſcriptum eventum à ſuſceptione ſacrorum Ordinum, nullatenus eſt arcendus.

n Vicentiæ.
o interſigna, *ut infrà* interſigniis.

[α *Scholaris verò provocatus ab illo vim vi incontinenti repellens, extracto latroni gladio eundem ſervato juris moderamine repercuſſit, qui perterritus fugam quantociùs potuit arripere, maturavit.*]

XX. IDEM Priori & Fratribus Cartuſien. [p] [c. an. 1214. *Romæ.*]

p Cartuſiæ, *al.* Cartuſien. Ordinis, *in C. Barbatiæ.*

Qui dat cauſam abortioni, homicida eſt ſi conceptum erat vivificatum animal rationale, aliàs ſecùs.

q *Cap.* 4. *eod. tit. in* IV. *Compil.*

SIcut [q] ex literarum veſtrarum tenore accepimus, cùm quidam Presbyter veſtri Ordinis, qui priùs fuerat niger Monachus, quandam mulierem prægnantem, cum qua contraxerat conſuetudinem inhoneſtam, & quæ aſſerebat ſe concepiſſe ex eo [r], per zonam arripuerit quaſi ludens, ipſa per hoc ſic ſe aſſeruit eſſe læſam, quòd occaſione hujuſmodi [ſ] abortivit; propter quod idem Presbyter proborum virorum uſus conſilio, ſeipſum duxit ab altaris miniſterio ſequeſtrandum: [*Et infrà α.*] Nos verò devotioni veſtræ inſinuatione præſentium reſpondemus, quòd ſi nondum erat vivificatus conceptus, miniſtrare poterit, alioquin debet ab altaris officio abſtinere.

r *al.* ab eo.
ſ hujus.

[α *Quare nobis humiliter ſupplicaſtis, ut cum eo agere miſericorditer dignaremur.*]

XXI. IDEM S. [14] Epiſcopo. [c. an. 1214. *Româ in Galliam.*]

Non imputatur Clerico civiliter juſtitiam petenti de Laico, ſi Judex in Laicum exercet vindictam ſanguinis.

POſtulaſti [15]: *Et infrà.* Quæſiviſti præterea, utrùm contra quoſdam contemptâ excommunicationis ſententiâ debitas Eccleſiis decimas ſubtrahentes, tibi regiam implorare liceat poteſtatem, cùm ad ſolutionem ipſarum vix abſque ſanguinis effuſione valeant coarctari? Ad quod [t] reſpond. quòd ſi te hujuſmodi querimoniam ſimpliciter deponente, Rex (cui ad bonorum laudem, vindictam verò malorum, gladius eſt commiſſus) in eoſdem rebelles traditam ſibi exercuerit poteſtatem, eorum erit duritiæ, aut [u] malitiæ, imputandum.

t *al. ita*, ad quod breviter reſpondemus.
u *Hæc duo verba*, aut malitiæ, *deſunt in antiquis exemplaribus.*

¶ PITH. [14] *Idem S.*] *Silvanectenſi.* [15] *Poſtulaſti, &c.*] Junge *cap.* 14. *ſup. de foro compet.*

XXII. HONORIUS III. Epiſcopo Eboracen. [x] [c. an. 1214. *Româ in Angliam.*]

x Ebriacen. *al.* Ebroicen.

Homicidium caſuale non imputatur ei qui non occidit, nec fuit in culpa, etiamſi ad cautelam veniam poſtulaverit.

y Vide Tabienſem, *verbo Irregularitas. q.* 20.
z Eo projecto, *in recentioribus, contra veterum fidem.*

EXhibita [y] nobis I. Clerici confeſſio patefecit, quòd cùm in puerili eſſet conſtitutus ætate, cum quibuſdam coætaneis ſuis ludens, & inſequens unum ex illis, lapidem poſt eum non animo lædendi, ſed timorem incutiendi projecit, qui licèt ex projecto [z] lapide percuſſus non fuerit neque tactus, ad alium tamen lapidem corruens, & caput offendens, tum propter imperitiam medicantis, tum propter patris incuriam, qui laboribus & ſudoribus [16] ipſum expoſuit, expiravit. Quia verò dictus Clericus, ut mitigaretur dolor patris defuncti [17], veniam ſuper hoc poſtulavit ab ipſo, tu [18] eum à ſacrorum Ordinum ſuſceptione repellis; quanquam idem defuncti pater in extremis laborans, tibi & Presbytero, qui ſuam aperuit conſcientiam, confeſſus fuerit, & præſtito firmaverit juramento, nihil ipſum in morte filii ſui, prout ſibi conſtiterat, commiſiſſe. Quare idem Clericus poſtulavit à nobis, ut cùm de illius obitu læſam non habeat conſcientiam [19] dignaremur agere miſericorditer cum eodem.

Quocirca mandamus, quatenus ſi conſtiterit ita eſſe, ipſum propter hoc à receptione ſacrorum Ordinum non repellas.

¶ PITH. [16] *Laboribus & ſudoribus.*] V. C. addit, *æſtivo tempore campeſtribus laboribus & ſudoribus.*
[17] *Patris defuncti.*] V. C. addit, *poſt xx. dierum ſpatium.*
[18] *Tu.*] V. C. addit, *verò.*
[19] *Ut cùm de illius obitu læſam non habeat conſcientiam.*] In V. C. ſic legitur, *ut cùm de conſcientia & vita laudabili commendetur, de illius obitu læſam non habeat conſcientiam.*